Dosarul nr. 5r-7425/2023

4-23182616-12-5r-20122023

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

25 iunie 2024 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victor Sîrbu
Grefier Valeria Căinăreanu

examinând în şedinţă judiciară publică contestaţia depusă de ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie ***** din 30.11.2023 şi deciziei agentului constatator prin care i-a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 30 unităţi convenţionale cu 3 puncte de penalizare pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravenţional, -

c o n s t a t ă:

Prin decizia agentului constatator al INSP al IGP - ***** din 30.11.2023, ***** a fost tras la răspundere contravenţională şi sancţionat conform art. 229 alin.(3) Cod contravenţional, cu amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, pentru faptul că la data de 30.11.2023, aproximativ ora 12:08, aflându-se pe raionul *****, *****, deplasându-se cu mijlocul de transport de model *****cu *****, nu dispunea de polița de asigurare, prin ce a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere.

La data de 12.12.2023, ***** a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie ***** din 30.11.2023 şi deciziei agentului constatator cu privire la aplicarea sancţiunii contravenţionale.

Contravenientul *****, fiind citat legal prin intermediul scrisorii cu aviz de recepție și telefonogramă, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, din care cauză, în temeiul art.455 alin.(3) Cod contravenţional, instanţa a examinat cauza în absenţa acestuia.

Agentul constatator Rotaru Andrei, fiind citat legal prin intermediul scrisorii cu aviz de recepție, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, din care cauză, în temeiul art.455 alin.(2) Cod contravenţional, instanţa a examinat cauza în absenţa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind materialele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată concluzionează de a respinge contestaţia ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

Potrivit art.448 alin.(1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în

care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).

Termenul de depunere a contestaţiei a fost respectat.

În şedinţa de judecată s-a constatat că, prin decizia agentului constatator al INSP al IGP - ***** din 30.11.2023, ***** a fost tras la răspundere contravenţională şi sancţionat conform art. 229 alin.(3) Cod contravenţional, cu amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, pentru faptul că la data de 30.11.2023, aproximativ ora 12:08, aflându-se pe raionul *****, *****, deplasându-se cu mijlocul de transport de model *****cu *****, nu dispunea de polița de asigurare, prin ce a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere.

Conform art. 7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform art. 229 alin.(3) Cod contravenţional, exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Instanța reține că, în legislaţia Republicii Moldova, contravenţiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării

intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

Instanţa reiterează faptul că, prezumţia de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie, a fost supusă atenţiei Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, îşi exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenţiei în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanţiilor fundamentale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, care protejează cetăţenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităţilor, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenţie. Reiterând importanţa, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanţii, destinată să restabilească echilibrul dintre presupuşii autori ai faptelor ilegale şi autorităţile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

În asemenea situaţie, întru respectarea garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie ***** din 30.11.2023, întocmit în privința lui *****.

În ceea ce privește starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod contravenţional, se reţine că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional, precum: procesul-verbal cu privire la contravenţie ***** din 30.11.2023, care atestă circumstanțele cauzei.

Instanța reține că, procesul-verbal cu privire a contravenție este un act administrativ cu caracter individual, ce emană de la o autoritate publică competentă să constate și sancționeze faptele contravenționale, și se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative în măsura în care a fost întocmit legal. Totodată, consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul peocesului-verbal, referitoare la situația de fapt, beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Instanța remarcă, că agentul constatator este în imposibilitate să prezinte probe ce atestă faptul că, contravenientul conducea autoturismul fără a dispune de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto (polița de asigurare RCA sau certificatul de asigurare „Carte Verde"). În atare circumstanțe, instanța constată că, contravenientul urmând să demonstreze că dispunea de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto. Prin urmare, interesele unei bune administrări a justiţiei pot să justifice impunerea unei

restricţii, important este că această limitare să nu aducă atingere art. 6 paragraful 1 din Convenţie, şi anume, să urmărească un scop legitim şi să existe un raport rezonabil de proporţionalitate între mijloacele utilizate şi scopul urmărit. Respectiv, contravenientul nu a prezentat careva probe ce ar demonstra că dispunea la data comiterii faptei contravenționale imputate, de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

În această ordine de idei, instanţa reţine că în procesul contravenţional vizat au fost administrate suficiente probe, verificate sub aspectul pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii fiecăreia, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care în raport cu circumstanţele cauzei dovedesc vinovăţia contravenientului.

Astfel, instanţa relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat decizia de sancţionare a lui ***** în baza unor probe pertinente și concludente, cauza a fost examinată complet, fiind stabilit cert faptul că în acţiunile lui ***** sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravenţional.

În consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului contestat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor - verbale cu privire la contravenție, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putîndu-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franţa, hotărîrea din 7 septembrie 1999), fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie.

Instanţa de judecată statuează că, cumulul de probe prezentate şi examinate în cadrul şedinţei sunt veridice şi credibile, fiind acumulate în cadrul legal al procedurii contravenţionale, fapt care indică la posibilitatea punerii lor la baza unei hotărâri judecătorești legale, întemeiate şi motivate conform prevederilor art.462 din Codul contravenţional.

Sub acest aspect, instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost stabilită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar contestatarului ***** i-a fost acordată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție din 30.11.2023, însă ultimul nu a prezentat careva probe în acest sens și nu a reuşit prin contestație să răstoarne prezumţia de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actele contestate.

Suplimentar, instanţa reiterează că în pct. 15 şi 17 din cauza Marius Haiducu şi alţii împotriva României din 13 martie 2012 (pct. 12), CtEDO subliniază despre necesitatea instanţelor naţionale în cursul procedurilor contradictorii de a asigura contestatarilor dreptul de a fi audiaţi şi de a susţine toate argumentele pentru a-şi demonstra nevinovăţia. Iar, simplul fapt că instanţele au decis, motivat, să nu acorde

încredere anumitor elemente de probă pe care nu le-au considerat credibile şi să se bazeze mai mult pe altele, care figurau, de asemenea, la dosar, nu poate afecta procedura în cauză prin inechitate sau arbitrar.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Astfel, Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Instanţa consideră oportun de a preciza că, procesul-verbal a fost întocmit şi perfectat în prezenţa faptuitorului, fiindu-i aduse la cunoştinţă drepturile şi obligaţiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 şi 448 din Codul contravenţional, fapt confirmat prin semnătura acestuia în toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenţie.

Respectiv, în ceea ce priveşte legalitatea procesului-verbal, instanţa constată că procesul-verbal cu privire la contravenţie este încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale, acesta cuprinzând menţiunile obligatorii prevăzute de legea contravenţională sub sancţiunea nulităţii absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Raportând circumstanţele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, instanţa de judecată găseşte întemeiate concluziile agentului constatator aferent vinovăţiei conducătorului auto *****, în comiterea încălcării normelor de circulație rutieră.

Instanţa apreciază critic argumentul contravenientului precum că deține certificat de răspundere civilă auto valabil pe teritoriul Republicii Moldova, or, nu a fost prezentată nici o probă în acest sens.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul exploatării mijlocului de transport fără a dispune de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, iar în cazul în speță, instanţa reţine că încheierea procesului-verbal este temeinică. Sub acest aspect, instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost stabilită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar contravenientului *****, i-a fost acordată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reuşit nici prin contestație să răstoarne prezumţia de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

Astfel, conducându-se de propria convingere formată în urma cercetării tuturor probelor administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege, instanţa ajunge la concluzia de a respinge contestaţia ca neîntemeiată, aşa cum în acţiunile contravenientului există fapta prevăzută de art. 229 alin. (3) Cod contravenţional, sancţiunea aplicată contravenientului de agentul constatator fiind în corespundere cu cerinţele legale.

În conformitate cu art.462 Cod contravenţional, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ş t e:

Contestaţia depusă de ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie ***** din 30.11.2023 şi deciziei agentului constatator prin care i-a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 30 unităţi convenţionale cu 3 puncte de penalizare pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravenţional - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Victor Sîrbu**